

G A Z E T K A

DLA

W S Z Y S T K I C H

Nr 4(162) 2022, KWIECIEŃ

Droga Krzyżowa ulicami Żernik

piątek, 8 kwietnia
po wieczornej Mszy św.

W ten piątek będzie też Droga Krzyżowa
o godz. 9⁰⁰ z Mszą św.

Nie będzie nabożeństw Drogi Krzyżowej o godz. 17, 17³⁰ i 19.

PAPIEŻ FRANCISZEK MÓWI DO NAS

Trzeba przerwać tę odrażającą wojnę

Papież Franciszek zaapelował o przerwanie „odrażającej wojny” i „okrucieństwa” na Ukrainie. Jak zaznaczył, „gwałtowna agresja” przeciwko temu krajowi „nie zatrzymuje się”. Ataki na ludność cywilną uznał za „niehumanitarne” i „błędne”. „Nie ma dla nich usprawiedliwienia” – powiedział.

Podczas spotkania z tysiącami wiernych na modlitwie Anioł Pański w Watykanie Franciszek mówił, że to co się dzieje, to „bezsensowna masakra, w której codziennie powtarza się okrutna rzeź”.

„Proszę wszystkich przedstawicieli wspólnoty międzynarodowej, by naprawdę zaangażowali się w to, by zakończyć tę odrażającą wojnę” – oświadczył. Po tych słowach rozległy się brawa na placu Świętego Piotra.

„Także w tym tygodniu pociski, bomby spadały na cywilów, starców, dzieci i kobiety w ciąży” – przypomniał. Dodał, że odwiedził ranne ukraińskie dzieci w szpitalu w Rzymie. „Jedno nie ma ręki, inne jest ranne w głowę; to niewinne dzieci” – mówił.

„Myślę o milionach ukraińskich uchodźców, którzy muszą uciekać zostawiając wszystko. Odczuwam wielki ból za tych, którzy nie mają nawet możliwości uciec. Tylu dziadków, chorych i ubogich,

rozdzielonych ze swoimi rodzinami, tyle dzieci i osób słabych zostaje, by umrzeć pod bombami, nie mogąc otrzymać pomocy i znaleźć bezpieczeństwa czy schronienia” – powiedział papież.

„To wszystko – dodał – jest niehumanitarne, a wręcz błędne, bo jest sprzeczne ze świętością życia ludzkiego, zwłaszcza bezbronnego życia ludzkiego, które trzeba szanować i chronić, a nie eliminować i które jest ważniejsze od wszelkiej strategii”.

„Nie zapominajmy: to jest okrucieństwo; niehumanitarne i błędne” – powtórzył papież.

Podziękował duchowieństwu, które niesie pomoc ludności Ukrainy i okazuje bliskość oraz braterstwo. Wymienił nuncjusza apostolskiego arcybiskupa Visvaldasa Kulbaskasa, który od początku wojny pozostaje w Kijowie i blisko jest cierpiącego narodu ukraińskiego.

„Bądźmy blisko z tym uciążonym narodem” – zaapelował. Prosił: „Nie przyzwyczajajmy się do wojny i do przemocy”. Papież wzywał, by nieść pomoc niestrudzenie nie tylko teraz, ale także w następnych tygodniach i miesiącach.

„Pomyślmy o tych kobietach z dziećmi, które wraz z upływem czasu, bez pracy i rozdzielone z mężami będą celem sępów w społeczeństwie, chrońmy je, proszę” – wezwał.

Zachęcił wszystkie wspólnoty religijne i wiernych, by przyłączyły się do niego 25 marca, gdy poświęci ludzkość, a zwłaszcza Rosję i Ukrainę Niepokalanemu Sercu Maryi, by przyniosła pokój światu.

Wierni na placu modlili się z papieżem za cierpiących na Ukrainie.

20 marca 2022,
na modlitwie Anioł Pański,
Watykan

BYŁEM PRZYBYSZEM, A PRZYJĘLIŚCIE MNIE

Siostry i Bracia,

nadszedł wymagający czas próby dla nas wszystkich, po dwóch latach pandemii doświadczamy ogromnego ludzkiego cierpienia związanego z wojną w kraju bliskim sercom wielu Polaków. Ten czas z jednej strony jest naznaczony łzami, bólem i cierpieniem ludzi, z drugiej strony widzimy Chrystusa pukającego do naszych drzwi. W tym kontekście przypomnijmy sobie obraz sądu ostatecznego pokazany nam przez św. Mateusza (25, 31-46):

Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść;

byłem spragniony, a daliście Mi pić;

byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie;

byłem nagi, a przyodzialiście Mnie;

byłem chory, a odwiedziliście Mnie;

byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie.

Dziś nagle bez zapowiedzi przyszedł do nas Chrystus w osobach uchodźców, którzy musieli opuścić swój kraj, aby ratować życie. Przybyli do nas z kilkoma walizkami, zostawiając za sobą cały dorobek życia. Przybyli w wielkiej niepewności i cierpieniu

z urazami psychicznymi, nie wiedząc, jaka czeka ich przyszłość, odarci z ludzkiej godności, jak Chrystus nagi na krzyżu.

Siostry i Bracia, stanęliśmy w obliczy wielkiej szansy danej nam przez Boga, szansy pogrzebania naszych grzechów dzięki bezinteresownej pomocy bliźniemu, szansy abyśmy na sądzie ostatecznym stanęli po prawej stronie, a nie po lewej. Skorzystajmy z tej łaski, otwórzmy nasze serca, domy, portfele i dzielimy się tym, co mamy, oczekując zapłaty od Boga, a nie od człowieka. Gorąco do tego zachęcam każdego z nas – przed nami niepowtarzalna łaska czynienia dobra, które ma dwa wymiary. W pierwszym wymiarze tak naprawdę pomagamy swojemu zbawieniu, a w drugim stajemy do

walki duchowej, która w tej wojnie jest ważniejsza niż wymiar militarny. Diabeł wyszedł z piekła, kolejna apokaliptyczna pieczęć została złamana i jeżeli nie uda nam się w świecie duchowym zrównoważyć zła dobrem, to wszyscy przegramy. Poprzez pomoc uciekinierom otwieramy przestrzeń do działania dla Ducha Świętego, a On może wszystko. Już dziś widzimy, że wiele zamysłów złego się nie powiodło, pomóżmy dobru, otwórzmy przestrzeń dla Ducha Świętego, a zapanuje pokój. Czyńmy dobro, módlmy się, pomagajmy jak możemy, dzielimy się bezinteresownie i głosmy radość zbawienia płynącą z ran Chrystusa.

Bóg na nas liczy!

Zbigniew Oczkowski

U K R A I N A

Pierwszymi historycznymi władcami ruskimi byli prawdopodobnie Waregowie (Wikingowie ze Szwecji), którzy przybyli na późniejsze ziemie ruskie przed rokiem 860. Założenie Nowogrodu Wielkiego przez Ruryka I w 862 roku uważa się za początek historii Rusi. Wyprawa następcy Ruryka, księcia nowogrodzkiego Olega Mądrego na Kijów (882 r.) doprowadziła do powstania Rusi Kijowskiej.

W 988 r. książę Włodzimierz I Wielki (na ilustracji) przyjął chrzest z Bizancjum i uczynił z chrześcijaństwa ob-

rzędu greckiego oficjalną religię państwową. W XII w. Ruś Kijowska podzieliła się na konkurujące ze sobą dzielnice. W 1223 r. wojska rusko-połowieckie poniosły klęskę w bitwie nad Kałką w walce z Mongołami. Kilkanaście lat później, w latach 1237-1240 Batu-chan dokonał inwazji na Ruś, podczas której zdobył i zburzył Kijów, mordując i uprowadzając w niewolę jego

ludność. Mongołowie nie przejmowali bezpośrednich rządów w podbitych księstwach, wyznaczali tylko wielkiego księcia, który pełnił funkcje zwierzchnie nad resztą książąt i był zobowiązany płacić trybut chanowi. Z tego powodu znaczna część Rusi zachodniej i centralnej poddała się w wieku XIV, pod władzę wielkiego księcia litewskiego. W XIII wieku Księstwo Halicko-Włodzimierskie (dzisiejsza zachodnia Ukraina) stało się, wobec zniszczenia Kijowa i Rusi centralnej, drugim obok państw tzw. Rusi Zaleskiej (Twer, Włodzimierz nad Kłazmą, Moskwa, Republika Nowogrodu) ruskim ośrodkiem państwowym, prowadzącym samodzielną politykę dynastyczną i zagraniczną oraz podejmującym próby zjednoczenia Rusi. O ziemie Księstwa Halicko-Wołyńskiego do końca XIV wieku trwały zatargi i wojny najpierw pomiędzy Polską i sprzymierzonym z nią Królestwem Węgier, a Wielkim Księstwem Litewskim. Trójstronny konflikt o przynależność państwową ziem Księstwa Halicko-Wołyńskiego (Rusi Halicko-Włodzimierskiej) zakończył się ostatecznie po zawarciu przez Jagiełłę małżeństwa z królową Polski Jadwigą Andegaweńską. Jadwiga ogłosiła akt przyłączenia Rusi Halicko-Włodzimierskiej do Polski, a pozostała część terenów dzisiejszej Ukrainy należała do Litwy. Terytorialne status quo utrzymało się do unii polsko-litewskiej (Unia lubelska w 1569 r.), kie-

dy to Ukrainę, kosztem Wielkiego Księstwa Litewskiego przyłączono do Korony (Polski).

W tym samym czasie władcy Wielkiego Księstwa Moskiewskiego, przyjmując tytuł „Cara Wszechrusi”, rozpoczęli rywalizację z Rzeczpospolitą o władzę nad ziemiami dawnej Rusi Kijowskiej, wchodzącymi w skład Korony i Litwy. W drugiej połowie XVI wieku na pograniczu Naddnieprza, tzw. Dzikich Polach uformowała się społeczność wojskowa Kozaków zaporoskich, chroniąca pogranicze przed Tatarami i uczestnicząca w wojnach pierwszej połowy XVII wieku w ramach wojsk Rzeczypospolitej. Kozaczyzna od końca XVI wieku była jednocześnie ośrodkiem powstań kozackich w obronie swego niezależnego statusu, a z czasem i statusu ludności ruskiej w Rzeczypospolitej. Najpoważniejszym powstaniem było powstanie w latach 1648-1655 pod przywództwem Bohdana Chmielnickiego, który w 1654 r. w ugodzie perejasławskiej poddał Ukrainę naddnieprzańską pod władzę cara Rosji. Konsekwencją ugody była długoletnia (1654-1667) wojna Rzeczypospolitej z Carstwem Rosyjskim, toczona na obszarze Rzeczypospolitej – po środkową Wisłę. Kończący działania wojenne rozejm andruszowski z 1667 roku rozstrzygnął, że Rzeczpospolita utraciła na rzecz Rosji lewobrzeżną Ukrainę z Kijowem (Zadnieprze). W wyniku rozbiórów Polski Imperium Ro-

syjskie anektowało większą część Ukrainy (województwa: kijowskie, wołyńskie i podolskie), natomiast Austria zachodnią Ukrainę (m. in. Lwów), tworząc Królestwo Galicji i Lodomerii.

XIX wiek, był okresem ukraińskiego odrodzenia narodowego. Dzięki posiadaniu przez Galicję autonomii politycznej, II połowa XIX w. to czas kształtowania się nowoczesnego narodu ukraińskiego, opracowano zasady języka ukraińskiego, rodziła się inteligencja, aktywny był Kościół Greckokatolicki, a w okresie Wiosny Ludów powstała pierwsza organizacja polityczna – Główna Rada Rуска. W tym samym czasie Rosja, na swoim terenie, podjęła kroki mające zapobiec przeobrażeniu ukraińskiego ruchu narodowego w zjawisko masowe. Ludność nazywano Małorusinami, ponieważ zabroniono używania nazwy Ukraina. Zakazano też drukowania książek, broszur, prasy i przekładów (nawet z rosyjskiego) w języku ukraińskim. Nauka w szkołach miała być odtąd prowadzona wyłącznie w języku rosyjskim. Z bibliotek szkół wszystkich szczebli usunięto książki w języku ukraińskim. Akty te, zmierzające do rusyfikacji Ukraińców, w połączeniu z represjami policyjnymi zablokowały rozwój ukraińskiego życia kulturalnego i społecznego na obszarze Imperium Rosyjskiego do końca XIX w. Dlatego dziś Ukraińcy mieszkający w zachodniej części swojego kraju mówią переважно po ukraińsku, a we wschodniej – po rosyjsku.

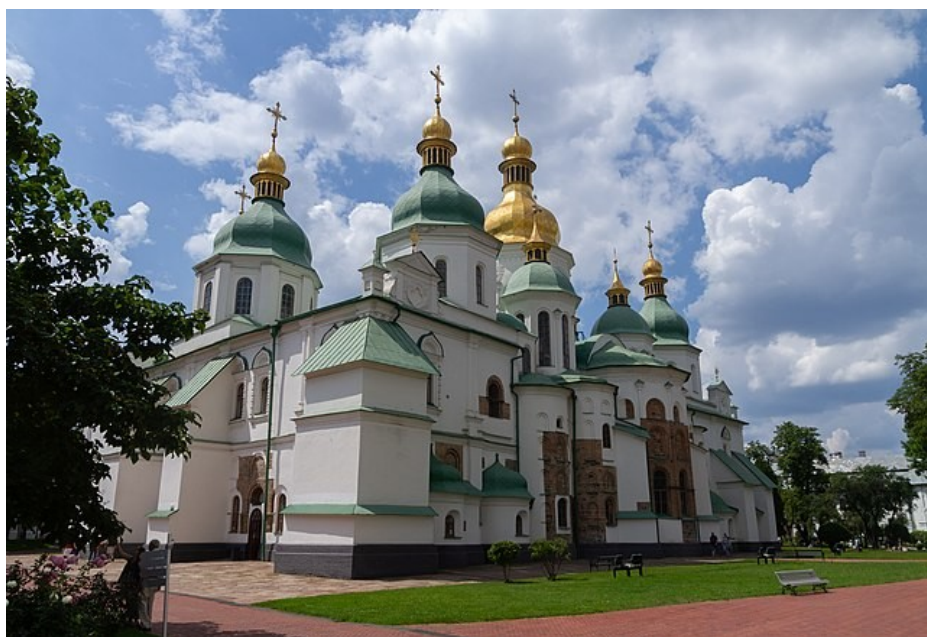
Po abdykacji, w 1917 roku, cara Mikołaja II, Ukraińcy postanowili realizować marzenia o własnej państwowości. Już 17 marca powołali organ swo-

jej autonomicznej władzy ustawodawczej o nazwie Ukraińska Centralna Rada. Przez kilka następnych lat na ziemiach ukraińskich panował chaos polityczno-militarny. Walczyli o nie Ukraińcy, Polacy, bolszewicy, „biali” Rosjanie. Dowódca tych ostatnich gen. Denikin nie zamierzał zgodzić się na niepodległość Ukrainy. Na zdobytych ziemiach ukraińskich głosił ideę jedynej i niepodzielnej Rosji. Niszczono ukraińskie szkoły i organizacje kulturalne, wprowadzano masowe represje wobec ukraińskiej inteligencji. Ukraińcom na pewien czas udało się stworzyć dwa państwa: Ukraińską Republikę Ludową i Zachodnioukraińską Republikę Ludową. Oba jednak upadły wskutek walk, czy to z Polakami, czy też bolszewikami.

W 1920 r. doszło do podpisania umowy polsko-ukraińskiej. Przewidywała ona wspólną walkę przeciwko bolszewikom, powstanie ukraińskiego państwa, uznanie przez Polskę i Ukraińską Republikę Ludową wspólnej państwowej granicy na rzece Zbrucz i zrzeczenie się wzajemnych roszczeń do pozostałych ziem. W konsekwencji

podjętej 25 kwietnia ofensywy, polska armia wraz z oddziałami ukraińskimi, odebrały bolszewikom Kijów. Szybko jednak sojusznicy zmuszeni byli opuścić Kijów i wycofać się w kierunku Polski. Kontrofensywa rozpoczęła się wygraną w Bitwie Warszawskiej, następnie zwycięską bitwą nad Niemnem. Jednak mimo sukcesów militarnych, w październiku delegacja Sejmu podpisała w Rydze zawieszenie broni, a następnie w 1921 podpisano pokój w Rydze, w którym nie uczestniczyli przedstawiciele Ukraińców. Tereny dzisiejszej Ukrainy zostały podzielone między Polskę i ZSRR. Tym samym prysły ich marzenia o wolnym kraju. Znane i znamienne są słowa J. Piłsudskiego, który wizytując internowanych w Polsce ukraińskich oficerów powiedział: „Ja was przepraszam, panowie. Ja was bardzo przepraszam. Tak nie miało być”.

W II RP żyło ponad 5 mln. Ukraińców. Część z nich nie zrezygnowała z pomysłów na wolną Ukrainę. Utworzyli nielegalną Organizację Ukraińskich Nacjonalistów, która za

Kijów, Katedra św. Zofii, fot. Maksym Kozlenko, CC BY-SA, Wikipedia 4.0

cel postawiła sobie oderwanie ziem południowo-wschodnich Polski i utworzenie niepodległej Ukrainy. Prowadzili politykę naznaczoną zamachami terrorystycznymi, za co ponieśli surowe konsekwencje.

Z drugiej strony wicemarszałkiem Sejmu był Wasyl Mudryj, który 2 września 1939 r. powiedział, że Ukraińcy będą lojalnymi obywatelami II RP w tych trudnych dla Polski czasach. Na Ukrainie sowieckiej w latach 20. prowadzono tzw. politykę ukrainizacji, czyli formę narodowego komunizmu ukraińskiego, zarzuconą w 1929 roku wraz z rozpoczęciem przez Stalina polityki przymusowej kolektywizacji. Konsekwencją jej, a szczególnie związanych z nią represji była sprowokowana klęska głodu (*Hołodomor*), która doprowadziła w latach 1932-1933 do śmierci około 6-7 milionów ukraińskich chłopów, zaś terror NKWD z lat 30 zniszczył fizycznie ukraińską inteligencję na terenie Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej.

Po ataku III Rzeszy na ZSRR OUN-B (frakcja S. Bandery) ogłosiła we Lwowie 30 czerwca 1941 roku akt odnowienia państwa ukraińskiego. Obie frakcje nacjonalistyczne, bo działała też OUN-M (frakcja A. Melnyka) były gotowe w 1941 roku do współpracy z Niemcami przeciwko ZSRR w celu uzyskania autonomii, bądź niepodległości Ukrainy. Jednak Niemcy po wkroczeniu do Lwowa aresztowali przywódców i osadzili ich w obozach koncentracyjnych. Po niepowodzeniu próby ogłoszenia niepodległości OUN-B przeszła do podziemia i utworzyła jesienią 1942 partyzantkę – Ukraińską Powstańczą Armię, która toczyła

walkę z partyzantką polską i radziecką oraz niemiecką administracją okupacyjną i niemieckimi siłami policyjnymi, a na Wołyniu i w Galicji Wschodniej dokonała masowej zbrodni ludobójstwa na polskiej ludności cywilnej. OUN-M była politycznym promotorem powstania w 1943 roku Dywizji SS-Hałyczyna (Galizien). Po II wojnie światowej do Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej zostały włączone tereny Wołynia i Galicji Wschodniej, a UPA, walczącą z władzą radziecką, rozbito dopiero w połowie lat pięćdziesiątych.

Jeszcze w trakcie istnienia ZSRR w 1991 roku, ukraiński parlament przyjął Deklarację suwerenności państwowej Ukrainy. Określiło to zasady samostanowienia, demokracji, niezależności i pierwszeństwa prawa ukraińskiego nad prawem sowieckim. 24 sierpnia 1991 parlament przyjął deklarację niepodległości. Referendum i pierwsze wybory prezydenckie odbyły się 1 grudnia 1991 roku. Ponad 90% głosujących poparło niepodległość Ukrainy, a pierwszym prezydentem został wybrany Leonid Krawczuk.

W 2004 r. miała miejsce „pomarańczowa rewolucja” czyli seria protestów i wydarzeń politycznych na Ukrainie spowodowanych sfałszowaniem wyborów prezydenckich w 2004 roku przez ówczesny obóz władzy reprezentowany przez kandydata na prezyden-

ta, ówczesnego premiera – Wiktora Janukowycza – kandydata prorosyjskiej Partii Regionów.

W 2012 roku zostało zaplanowane podpisanie umowy stowarzyszeniowej z Unią Europejską. 21 listopada 2013 roku Prezydent Ukrainy Wiktor Janukowycz odłożył podpisanie umowy stowarzyszeniowej z Unią Europejską i prowadził politykę zbliżenia z Rosją, co zapoczątkowało protesty zwolenników integracji z UE. Podczas Euromajdanu przez Ukrainę przeszła fala protestów, co w ostateczności doprowadziło do obalenia prezydenta Wiktora Janukowycza. Wykorzystując sytuację, Putin wcielił do Rosji Krym, na wschodzie Ukrainy prorosyjscy separatyści wznici powstanie i ogłosili suwerenność samozwańczej Donieckiej Republiki Ludowej i Ługańskiej Republiki Ludowej.

Przyszedł 24 lutego 2022 roku...

PZ

Archaniół Michał (patron Ukrainy),
ikona Szymona Uszakowa, 1676,
Domena publiczna

**Wierzimy,
że warto
pomagać**

1%

Caritas Polska
KRS 0000198645

1 PROCENT

Do końca kwietnia mamy obowiązek składania zeznania podatkowego PIT. W ramach rozliczenia można przekazać 1% swojego podatku na szlachetne cele.

Caritas Polska prosi o przekazanie 1% podatku aby mogła dalej pełnić posługę miłosierdzia, którą każdego dnia z odpowiedzialnością i oddaniem podejmuje na rzecz wszystkich potrzebujących pomocy. W e-PIT prosimy wpisać **Caritas Polska nr KRS 0000198645.**

Cel szczegółowy, np. Pomoc dla Ukrainy.

W ramach akcji pomocy dla Ukrainy parafialny Caritas przeprowadza zbiórkę rzeczy. Dary można składać codziennie w Wieczerniku. Lista najpotrzebniejszych produktów znajduje się na ulotkach. Zbieramy żywność, kosmetyki i chemię gospodarczą. Nie zbieramy odzieży! Bardzo ważne, aby dary przekazywać w miarę możliwości w niezaklejonych niedużych kartonach z informacją, co znajduje się w środku. Za każdy dar serca „Bóg zapłać!”

Na tablicy, która znajduje się w Wieczerniku można umieszczać ogłoszenia w celu pomocy uchodźcom. Mogą to być informacje jaką pomoc, kto oferuje i jakiej pomocy potrzeba.

Zachęcamy do ufundowania obiadów w szkole dla dzieci z Ukrainy. Koszt to ok. 130 zł miesięcznie. Ofiary można wpłacać na konto parafii z dopiskiem: OBIADY lub w zakrystii. Potrzebna jest również pomoc wolontariuszy w obsłudze uchodźców.

Wspólnie z Radą osiedla Żerniki prowadzimy naukę języka polskiego dla uchodźców. Zajęcia odbywają się siedzibie Rady Osiedla.

Obywatele Ukrainy mogą również skorzystać z konsultacji prawnych i dyżurów tłumacza. Szczegóły w siedzibie Rady Osiedla.

Zapraszamy na niedzielną Mszę św. o godz. 10⁰⁰, którą będziemy sprawować w intencji pokoju w Ukrainie. Zapraszamy szczególnie obywateli Ukrainy.

AKT ZAWIERZENIA ROSJI I UKRAINY NIEPOKALANEMU SERCU MARYI

O Maryjo, Matko Boga i nasza Matko, uciekamy się do Ciebie w tej godzinie cierpienia. Jesteś naszą Matką, miłujesz nas i znasz nas: nie, co nosimy w sercu, nie jest przed Tobą ukryte. Matko miłosierdzia, tak wiele razy doświadczyliśmy Twojej opatrnościowej czułości, Twojej obecności, która przywraca nam pokój, ponieważ Ty zawsze prowadzisz nas do Jezusa, Księcia Pokoju.

My jednak zgubiliśmy drogę do pokoju. Zapomnieliśmy o nauce płynącej z tragedii minionego wieku, o poświęceniu milionów poległych podczas wojen światowych. Zlekceważyliśmy zobowiązania podjęte jako Wspólnota Narodów i wciąż zdradzamy marzenia narodów o pokoju oraz nadzieje ludzi młodych. Staliśmy się chorzy z chciwości, zamknęliśmy się w nacjonalistycznych interesach, pozwoliliśmy, by sparaliżowały nas obojętność i egoizm. Woleliśmy lekceważyć Boga, żyć w naszym fałszu, podsycać agresję, niszczyć życie i gromadzić broń, zapominając, że jesteśmy opiekunami naszego bliźniego i wspólnego domu, który dzielimy. Poprzez wojnę rozszarpaliśmy Ziemiński ogród, grzechem zraniliśmy serce naszego Ojca, który pragnie, abyśmy byli braćmi i siostrami. Staliśmy się obojętni na wszystkich i wszystko z wyjątkiem nas samych. A teraz ze wstydem mówimy: przebac nam, Panie!

W nędzy grzechu, w naszych trudach i słabościach, w tajemnicy nieprawości zła i wojny, Ty, Najświętsza Matko, przypominasz nam, że Bóg nas nie opuszcza, ale wciąż patrzy na nas z miłością, pragnąc nam przebaczyć i nas podnieść. To On dał nam Ciebie a Twoje Niepokalane Serce uczynił schronieniem dla Kościoła i ludzkości. Z Bożej dobroci jesteś z nami i przeprowadzasz nas z czułością nawet przez najbardziej skomplikowane dziejowe zakręty.

Zatem uciekamy się do Ciebie, pukamy do drzwi Twego Serca, my, Twoje umiłowane dzieci, które w każdym czasie niestrudzenie nawiedzasz i zachęcasz do nawrócenia.

W tej mrocznej godzinie przyjdź nam z pomocą i pociesz nas. Powtarzaj każdemu z nas: „Czyż oto nie jestem tu Ja, twoja Matka?”. Ty wiesz, jak rozplątać pęta naszego serca i węzły naszego czasu. W Tobie pokładamy nadzieję. Jesteśmy pewni, że Ty, zwłaszcza w chwili próby, nie gardzisz naszymi prośbami i przychodzisz nam z pomocą.

Tak właśnie uczyniłaś w Kanie Galilejskiej, gdy przyspieszyłaś godzinę działania Jezusa i zapowiedziałaś Jego pierwszy znak w świecie. Gdy uczta zamieniła się w smutek, powiedziałaś Mu: „Nie mają wina” (J 2, 3). O Matko, raz jeszcze powtórz to Bogu, bowiem dziś zabrakło nam wina nadziei, zniknęła radość, rozmyło się braterstwo. Zagubiliśmy człowieczeństwo, zmarnowaliśmy pokój. Staliśmy się zdolni do wszelkiej przemocy i wszelkiego zniszczenia. Jakże pilnie potrzebujemy Twojej matczynej interwencji. Przyjmij więc, o Matko, to nasze błaganie.

Ty, Gwiazdo morza, nie pozwól, byśmy zostali rozbitekami w czasie wojennej burzy. Ty, Arko Nowego Przymierza, inspiruj plany i drogi pojednania. Ty, „Ziemio nieba”, zaprowadź w świecie Bożą zgodę. Ugaś nienawiść, usuń pragnienie zemsty, naucz nas przebaczenia. Uwolnij nas od wojny, zachowaj świat od zagrożenia nuklearnego. Królowo Różańca Świętego, rozbudź w nas pragnienie modlitwy i miłości. Królowo rodziny ludzkiej, wskaż narodom drogę braterstwa. Królowo pokoju, wyjednaj światu pokój.

Niech Twój płacz, o Matko, poruszy nasze zatwardziałe serca. Niech łzy, które za nas przelałaś, sprawią, że znów zakwitnie owa dolina, którą wysuszyła nasza nienawiść. I choć nie milknie zgielek broni, niech Twoja modlitwa usposabia nas do pokoju. Niech Twoje matczyne dłonie będą ukojeniem dla tych, którzy cierpią i uciekają pod ciężarem bomb. Niech Twoje macierzyńskie objęcie pocieszy tych, którzy zostali zmuszeni do opuszczenia swoich domów i swej ojczyzny. Niech Twoje bolejące Serce

poruszy nas do współczucia i przy-
nagli do otwarcia drzwi i opieki nad
zranioną i odrzuconą ludzkością.

Święta Boża Rodzicielko, gdy stałaś pod krzyżem, Jezus, wskazując na ucznia obok Ciebie, powiedział Ci: „Oto syn Twój” (J 19, 26): w ten sposób zawierzył Tobie każdego z nas. Następnie do ucznia, do każdego z nas, rzekł: „Oto Matka twoja” (w. 27). Matko, chcemy Cię teraz przyjąć w naszym życiu i w naszej historii. W tej godzinie ludzkość, wyczerpana i zrozpaczona, stoi wraz z Tobą pod krzyżem. I potrzebuje zawierzyć się Tobie, potrzebuje poprzez Ciebie poświęcić się Chrystusowi. Naród ukraiński i naród rosyjski, które czczą Cię z miłością, uciekają się do Ciebie, a Twoje Serce bije dla nich i dla wszystkich narodów zdziękowanych przez wojnę, głód, niesprawiedliwość i nędzę.

My zatem, Matko Boga i nasza Matko, uroczyste zawierzamy i poświęcamy Twojemu Niepokalanemu Sercu siebie samych, Kościół i całą ludzkość, a zwłaszcza Rosję i Ukrainę. Przyjmij ten nasz akt, którego dokonujemy z ufnością i miłością; spraw, aby ustały wojny, i zapewnij światu pokój. Niech „tak”, które wypłynęło z Twojego Serca, otworzy bramy dziejów dla Księcia Pokoju; ufamy, że poprzez Twoje Serce, nastanie jeszcze pokój. Tobie więc poświęcamy przyszłość całej rodziny ludzkiej, potrzeby i oczekiwania narodów, niepokój i nadzieje świata.

Niech za Twoim pośrednictwem Boże Miłosierdzie rozleje się na ziemię i niech słodki rytm pokoju na nowo kształtuje nasze dni. Niewiasto, któraś powiedziała Bogu „tak” i na którą zstąpił Duch Święty, przywróć pośród nas Bożą harmonię. Ożyw nasze oschłe serca, Ty, któraś jest „żywą nadziei krynicą”. Ty, któraś utkała człowieczeństwo Jezusa, uczyni nas budowniczymi komunii. Ty, która przemierzałaś nasze drogi, prowadź nas drogami pokoju.

Amen.

ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE

WIELKI CZWARTEK

16⁰⁰ – Msza święta Wieczerzy
Pańskiej dla dzieci

19⁰⁰ – Msza święta

**Wieczerzy Pańskiej
dla wszystkich**

Po Mszy świętej przeniesienie
Najświętszego Sakramentu do
Ciemnicy i adoracja do
godz. 0¹⁵.

Caritas będzie rozprowadzał
chlebki miłości.

Możliwość spowiedzi świętej
od godz. 21⁰⁰ do 0¹⁵.

WIELKI PIĄTEK

7⁰⁰ – Ciemna Jutrznia

15⁰⁰ – Koronka do

Miłosierdzia Bożego

(I dzień Nowenny do Miłosier-
dzia Bożego)

15¹⁰ – Droga Krzyżowa

16⁰⁰ – Liturgia Wielkiego
Piątku dla dzieci

19⁰⁰ – Liturgia

**Wielkiego Piątku
dla wszystkich**

Po Liturgii przeniesienie Naj-
świętszego Sakramentu do Bo-
żego Grobu i adoracja przez
całą noc według ustalonego
porządku:

21⁰⁰ – Róża świętej Faustyny;
ul. Grabowa,
Białodrzewna, Bukowa,

22⁰⁰ – Róża NMP Matki
Pocieszenia;

ul. Trójkątna, Lewa

23⁰⁰ – Róża NMP Fatimskiej;
ul. Zagłoby,
Kordeckiego,
Wołodziejowskiej,

0⁰⁰ – Róża świętego Symeona;
ul. Kmicica, Przednia,
Różdzieńskiego,

1⁰⁰ – Róża św. Wawrzyńca;
ul. Komeńskiego,
Gdacjusza,

2⁰⁰ – Róża NMP Niepokalanie
Poczętej; ul. Osiniecka,
Ketlinga, Strachowicka,

3⁰⁰ – ul. Udzieli, Kiemliczów,

4⁰⁰ – ul. Rumiankowa,
Żernicka, Lubczykowa,

5⁰⁰ – ul. Rezedowa,
Berberysowa,
Żurawinowa,

6⁰⁰ – ul. Objazdowa, Nowe
Osiedle na Nowych
Żernikach; pozostałe
ulice.

Możliwość spowiedzi przez ca-
łą noc.

W Wielki Piątek obowiązuje
post ścisły – wstrzemięźliwość
od pokarmów mięsnych i ogra-
niczenie posiłków (jeden do
syta i dwa lekkie w ciągu dnia)

WIELKA SOBOTA

7⁰⁰ – Ciemna Jutrznia

**Kontynuacja Adoracji
Najświętszego Sakramen-
tu w Bożym Grobie:**

8⁰⁰ – Indywidualna adoracja

9⁰⁰ – Siostry Zakonne

Poświęcenie pokarmów:

w Wieczerniku

o godz. 10⁰⁰, 10³⁰, 11⁰⁰,
11³⁰, 12⁰⁰, 12³⁰, 13⁰⁰,
13³⁰, 14⁰⁰

przy ul. Grabowej
godz. 11⁰⁰

przy ul. Barskich

godz. 11³⁰, 12³⁰

przy ul. Trójkątnej

godz. 12⁰⁰

W czasie poświęcenia pokar-
mów „Caritas” będzie zbierać
żywność dla potrzebujących.

*Kontynuacja Adoracji
Najświętszego Sakramentu
w Bożym Grobie:*

12⁰⁰ – 15⁰⁰ – indywidualna
adoracja w ciszy

**15⁰⁰ – Koronka do Miło-
sierdzia Bożego**

(II dzień Nowenny do Miło-
sierdzia Bożego)

16⁰⁰ – Liturgia

Wigilii Paschalnej
dla dzieci

20⁰⁰ – Liturgia

**Wigilii Paschalnej
dla wszystkich**

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

6⁰⁰ – Rezurekcja

9⁰⁰ – Msza święta

10⁰⁰ – Msza święta

11⁰⁰ – Msza święta

12⁰⁰ – Msza święta

18⁰⁰ – Msza święta

PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY

8⁰⁰ – Msza święta

9⁰⁰ – Msza święta

10⁰⁰ – Msza święta

11⁰⁰ – Msza święta

12⁰⁰ – Msza święta

18⁰⁰ – Msza święta

20⁰⁰ – Msza święta

O Marii Stelli i dziesięciu dzielnych siostrach z Nowogródka

1 sierpnia 1943 r.

Czy wyobrażasz sobie zakonnicę, która idzie drogą i robi szalik na drutach? Taką zakonnicą była s. Heliodora. Nigdy nie traciła czasu. Nazywano ją słońcem Nowogródka.

Nowogródek był małym miasteczkiem na wschodnich kresach Polski, kiedy zjawily się w nim siostry nazaretanki. Te od bł. Franciszki Siedliskiej? Właśnie. Zamieszkały w pobliżu Białej Fary, kościoła, w którym został ochrzczony Adam Mickiewicz, największy polski poeta. Biała Fara stała się już wkrótce gościnnym domem Bożym i... domem kultury. Przychodzili do niej Polacy i Białorusini, Żydzi i Tatarzy. Żyli zgodnie i byli wdzięczni siostram za prowadzenie szkoły i za ich pracę w szpitalu.

Tak było do wybuchu drugiej wojny światowej. Wschodnie tereny Polski znalazły się nagle pod okupacją radziecką. Polaków wy-

rzecono z ich majątków, a całe rodziny wywożono do dalekiego Kazachstanu albo na Syberię. Siostry musiały się ukrywać.

Po pewnym czasie zaczęła się inna okrutna okupacja, tym razem niemiecka. Zakonnice mogły wprowadzić wrócić do klasztoru, ale w miasteczku rozpoczęły się egzekucje dokonywane na Żydach i Polakach przez niemiecką policję, gestapo.

Zamierzano rozstrzelać kolejnych, tym razem stu dwudziestu mieszkańców Nowogródka, kiedy s. Maria Stella powiedziała: „Mój Boże, jeśli potrzebna ofiara z życia, niech raczej nas rozstrzelają, aniżeli tych, którzy mają rodziny”.

I oto Niemcy nieoczekiwanie zmienili wyrok. Skazanych na karę śmierci wysłali do przymusowej pracy w Niemczech. Na liście osób poszukiwanych przez gestapo figurował nadal jednak kapelan sióstr, ks. Aleksander

Zienkiewicz. S. Maria Stella ponowiła prośbę do Boga: „Ksiądz jest o wiele potrzebniejszy niż my”...

Niedługo potem zostały wezwane przez gestapo. Szły za s. Marią Stellą parami, w cichej procesji: zakrystianka s. Imelda i s. Rajmunda, pracowita mrówka; s. Daniela, troskliwa mama nowogródzkich dzieci i s. Kanuta, której Jezus obiecał czerwoną sukienkę; zawsze uśmiechnięta s. Sergia i gotowa wyręczać wszystkich s. Gwidona; cicha i pokorna s. Felicjta i nazywana siostrą-dyscypliną, s. Kanizja; najmłodsza śliczna s. Boromea i s. Heliodora, słońce Nowogródka.

Nazajutrz o świcie, po nocy spędzonej w ciemnicy, jak Jezus przed ukrzyżowaniem, wywieziono siostry ciężarówką do lasu. Tam je rozstrzelano. Za co? Za wiarę i polskość.

Ale to nie koniec opowieści. Przez wiele lat żyła w Nowogródku dwunasta ocalała nazaretanka, s. Małgorzata, która w czasie aresztowania pełniła dyżur w szpitalu. To ona właśnie odnalazła w lesie zbiorową mogilę swoich sióstr.

Moje serce – Tobie dziś oddaję, moje serce – zamieszkać w nim, Panie, moje serce – niech będzie jak Nazaret ... – Tak modlę się do Boga, tego pragnę i dzisiaj siostry nazaretanki. A Nazaret to: Jezus, Maryja i Józef. Jest kogo naśladować.

*Opowiadanie pochodzi z książki
Ewy Skarżyńskiej
i Pawła Kołodziejskiego
„O polskich świętych dzieciom”*

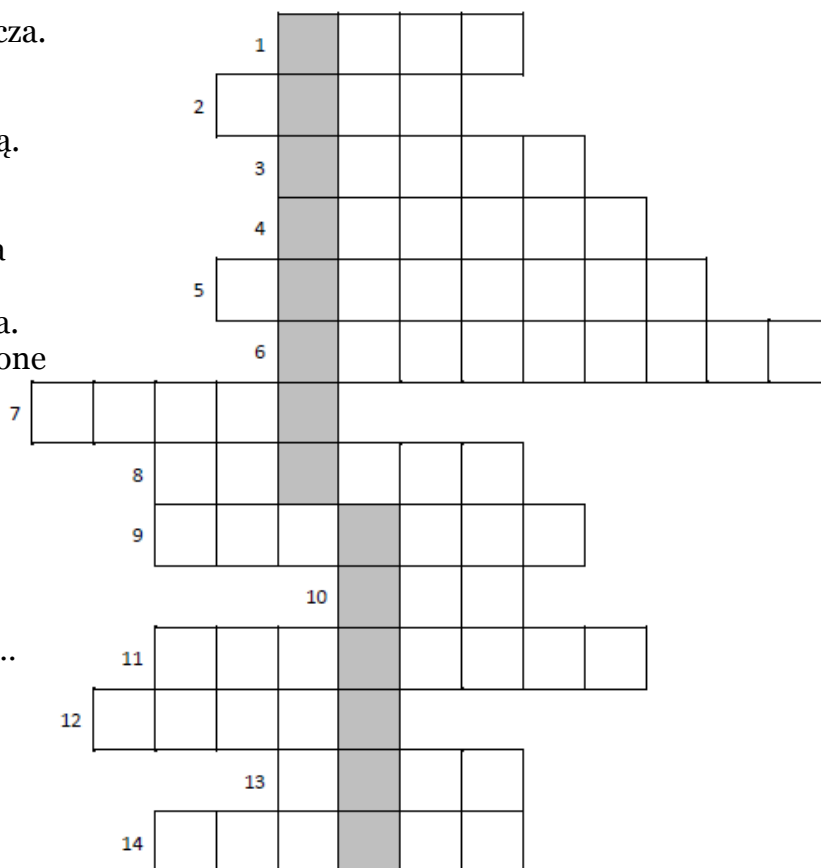

ZADANIE KWIETNIOWE

Niedawno zawitała do nas kalendarzowa wiosna, ale dalej przeżywamy okres Wielkiego Postu. Dlatego łączymy dziś w krzyżówce oba zagadnienia. Hasła w krzyżówce są związane z jednym z nich, a rozwiązanie krzyżówki z drugim. Życząc Wam wesołych, radosnych Świąt, zapraszam do rozrywki umysłowej. Powodzenia!

opr. Elżbieta Hoffmann-Guzik

1. Miłosierny Bóg, stale nam je odpuszcza.
2. Narzędzie tortury w rękach oprawcy Jezusa.
3. Miejsce modlitwy Jezusa przed męką.
4. Przymuszony, pomógł nieść krzyż Jezusowi.
5. Dzięki swojej odwadze, otrzymała na chuście wizerunek twarzy Jezusa.
6. Pocieszane, płakały nad męką Jezusa.
7. Płótno, w które było zawinięte I złożone w grobie ciało Jezusa.
8. Materiał, z którego był wykonany krzyż.
9. Szkarłatna część garderoby, którą okryto Jezusa i wyszydzano Go.
10. Wylewane przez płaczące kobiety podczas Drogi Krzyżowej.
11. Droga Krzyżowa, to po łacinie: Via ...
12. Cierniowa korona raniła ... Jezusa.
13. Podano go Jezusowi do picia.
14. Miejscowość, z której pochodził mężczyzna pomagający Jezusowi dźwigać krzyż.

Rozwiązanie zadania – hasło – należy napisać na kuponie i do 22 kwietnia wrzucić do skrzynki. Skrzynka na rozwiązania będzie wystawiona na stoliku po Mszy Świętej na godzinę 11⁰⁰ a w innym terminie w zakrystii. Można także wysłać rozwiązanie na adres redakcji:

gazetka-dla-wszystkich(at)wp.pl

umieszczając w temacie *Zadanie kwietniowe* (termin: piątek, 22 kwietnia).

Losowanie nagród w niedzielę 24 kwietnia, po Mszy Świętej na godzinę 11⁰⁰.

KUPON – Zadanie kwietniowe

.....
imię i nazwisko dziecka, wiek

.....
hasło

I N T E N C J E M S Z A L N E

1 kwietnia, piątek

9⁰⁰ + Zofia Przybysz – 16 gregorianka

18⁰⁰ W intencji Róż Żywego Różańca

2 kwietnia, sobota

9⁰⁰ + Ryszard Szwaja; ++ Katarzyna, Jerzy Piechówka; ++ Adam, Jan Brzeziński

18⁰⁰ + Zofia Przybysz – 17 gregorianka

3 kwietnia, 5 niedziela Wielkiego Postu

8⁰⁰ ++ Rodzice: Julia, Michał Malec; ++ z rodzin Malec i Hałaburda

9⁰⁰ ++ Aleksander, Bronisława (f) Władyka

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ W intencji Tymoteusza w 12 rocznicę urodzin

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰ + Stanisław (m) Letki – 50 rocznica śmierci; + Kazimiera Letka; ++ z rodzin Kogut i Mańkiewicz

20⁰⁰ + Zofia Przybysz – 18 gregorianka

4 kwietnia, poniedziałek

9⁰⁰ + Zofia Przybysz – 19 gregorianka

18⁰⁰ + Władysław (m) Hreczuch – 1 rocznica śmierci

5 kwietnia, wtorek

9⁰⁰ ++ Bożena, Jerzy Helak

18⁰⁰ + Zofia Przybysz – 20 gregorianka

6 kwietnia, środa

9⁰⁰ + Zofia Przybysz – 21 gregorianka

18⁰⁰ Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

7 kwietnia, czwartek

9⁰⁰ + Zofia Przybysz – 22 gregorianka

18⁰⁰ + Krystyna Bona – 1 rocznica śmierci; ++ z rodziny

8 kwietnia, piątek

9⁰⁰ ++ Józef (m), Tadeusz, Wiktoria, Gabriela Kołodziej

18⁰⁰ + Zofia Przybysz – 23 gregorianka

9 kwietnia, sobota

9⁰⁰ + Zofia Przybysz – 24 gregorianka

18⁰⁰ + Marek Kohut; ++ Zofia, Tadeusz Kohut (od rodziny Znamiec z ul. Bułgarskiej)

10 kwietnia, Niedziela Palmowa czyli Męki Pańskiej

8⁰⁰ + Józefa (f) Szczepaniak; + Jan Szczepaniak

9⁰⁰ ++ Maria, Władysław (m) Hreczuch; ++ Kazimiera, Paweł Staszewscy;

+ Józefa (f) Drelichowska

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ + Lesław Latawiec – 8 rocznica śmierci; + Kazimierz Hreczuch – 27 rocznica śmierci; ++ z rodzin Latawiec i Hreczuch

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰ Za dusze w czyśćcu cierpiące

20⁰⁰ + Zofia Przybysz – 25 gregorianka

11 kwietnia, Wielki Poniedziałek

9⁰⁰ + Zofia Przybysz – 26 gregorianka

18⁰⁰

12 kwietnia, Wielki Wtorek

9⁰⁰ + Zofia Przybysz – 27 gregorianka

18⁰⁰

13 kwietnia, Wielka Środa – Dzień Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej

9⁰⁰ + Zofia Przybysz – 28 gregorianka

9⁰⁰ Za kapłanów (od Róży NMP Niepokalanie Poczętej)

18⁰⁰ Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

14 kwietnia, Wielki Czwartek

16⁰⁰ + Zofia Przybysz – 29 gregorianka

19⁰⁰ Msza Wieczerzy Pańskiej w intencji kapłanów

15 kwietnia, Wielki Piątek Męki Pańskiej

16⁰⁰ LITURGIA WIELKIEGO PIĄTKU DLA DZIECI

19⁰⁰ LITURGIA WIELKIEGO PIĄTKU

16 kwietnia, Wielka Sobota

16⁰⁰ WIGILIA PASCHALNA DLA DZIECI

20⁰⁰ WIGILIA PASCHALNA, w intencji Parafian

17 kwietnia, Zmartwychwstanie Pańskie

6⁰⁰ W intencji Parafian

9⁰⁰

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰

12⁰⁰

18⁰⁰ + Zofia Przybysz – 30 gregorianka (zakończenie)

18 kwietnia, Poniedziałek Wielkanocny

8⁰⁰ + Tadeusz Świętochowski; ++ Zofia, Roman Mączka; ++ Janina, Józefa (f), Stanisław (m) Drelichowscy

9⁰⁰

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ ++ Jan, Zofia Gubańscy

12⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Magdaleny i Maksymiliana Drelichowskich w 10 rocznicę ślubu z prośbą o potrzebne łaski dla nich i córek

18⁰⁰ + Stefania Raudisz – 26 rocznica śmierci; + Michalina Juszcak – 12 rocznica śmierci

20⁰⁰

19 kwietnia, wtorek

9⁰⁰ + Jan Drelichowski

18⁰⁰

20 kwietnia, środa

9⁰⁰ + Jan Drelichowski

18⁰⁰ Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

21 kwietnia, czwartek

9⁰⁰ + Jan Drelichowski

18⁰⁰ + Paweł Ginal – 14 rocznica śmierci

22 kwietnia, piątek

9⁰⁰ + Jan Drelichowski

18⁰⁰ O Boże błogosławieństwo dla Pauliny i Michała Zapiór w 5 rocznicę ślubu

23 kwietnia, sobota

9⁰⁰ + Jan Drelichowski

18⁰⁰

24 kwietnia, 2 niedziela wielkanocna czyli Miłosierdzia Bożego, 78 Tydzień Miłosierdzia

8⁰⁰ + Wacław (m) Hałaburda; ++ z rodzin Hałaburda i Malec

9⁰⁰ + Franciszka (f) – 13 rocznica śmierci; ++ Rozalia, Jan, Kazimierz Paździor; ++ Katarzyna, Kazimierz Marko; ++ z tych rodzin

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ W intencji Magdaleny z okazji urodzin z prośbą o opiekę i błogosławieństwo

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Patrycji Nowaczyk w 18 rocznicę urodzin i Haliny Nowaczyk w 70 rocznicę urodzin

20⁰⁰ + Jan Drelichowski

25 kwietnia, poniedziałek – święto św. Marka, ewangelisty

9⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla prawnuczka Antosia (m) w 6 rocznicę urodzin

18⁰⁰

26 kwietnia, wtorek – uroczystość św. Wojciecha, biskupa i męczennika, głównego patrona Polski

9⁰⁰ + Elżbieta Pawlak – 6 rocznica śmierci

18⁰⁰

27 kwietnia, środa

9⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Kazimierza (m) Kubas w 85 rocznicę urodzin

18⁰⁰ Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

28 kwietnia, czwartek

9⁰⁰ + Marian Świder (od Krystyny i Pawła)

18⁰⁰

29 kwietnia, piątek – święto św. Katarzyny Sieneńskiej, dziewicy i doktora Kościoła, patronki Europy

9⁰⁰

18⁰⁰

30 kwietnia, sobota

9⁰⁰ + Krzysztof Szeliga

18⁰⁰

**Intencje
Apostolstwa Modlitwy
i Żywego Różańca
w kwietniu**

Intencja:

Za pracowników służby zdrowia

Módlmy się, aby zaangażowanie pracowników służby zdrowia w opiekę nad osobami chorymi i starszymi, szczególnie w krajach najuboższych, było wspierane przez rządy i lokalne wspólnoty.

Kancelaria parafialna

czynna w poniedziałki 16⁰⁰-17⁰⁰
oraz w soboty 10⁰⁰-11⁰⁰, w spra-
wach pilnych – pół godziny po
Mszy Świętej.

Gazeta parafialna do użytku we-
wnętrznego. Redaguje zespół pod
kierunkiem ks. Proboszcza.

Parafia Rzymskokatolicka
pw. św. Wawrzyńca
we Wrocławiu-Zernikach,
ul. Żernicka 249, 54-510 Wrocław
Ks. Proboszcz tel. 602-22-32-22
www.zerniki.archidiecezja.wroc.pl
[parafiazerniki\(at\)op.pl](mailto:parafiazerniki(at)op.pl)

konto bankowe Parafii

32 1500 1793 1217 9006 0637 0000

Wpłaty z dopiskiem:

„Ofiara na Kościół”

Redakcja zastrzega sobie prawo do
skracania i korekty tekstów oraz
zmiany ich tytułów.

Kontakt z redakcją:

[gazetka-dla-wszystkich\(at\)wp.pl](mailto:gazetka-dla-wszystkich(at)wp.pl)

okładka – fot. Redakcja

KRONIKA PARAFIALNA

W ostatnim miesiącu do wspól-
noty parafialnej, przez **sakra-
ment Chrztu świętego** zostały
przyjęte dzieci:

- Zuzanna Kulicka
- Róża Koprek
- Natan Rosa
- Maja Lenort
- Łucja Wielegowska

W ostatnim miesiącu
zmarła:

+ Bożena Tutak

Módlmy się
o Niebo dla Niej

*Ja jestem zmartwychwstaniem
i życiem. Kto we Mnie wierzy,
choćby i umarł, żyć będzie. (J 11, 25)*

*Niech ta prawda, zwłaszcza w tym
trudnym czasie, wypełni Wasze
serca radością i pokojem!*

Jezus zmartwychwstał!

Prawdziwie zmartwychwstał!

**Najserdeczniejsze życzenia z okazji
Świąt Zmartwychwstania Pańskiego**

*składają Duszpasterze
parafii św. Wawrzyńca
oraz Redakcja*